

Petró János

Egészen más volt

Az egészen más volt - mondta,
Más volt, amikor mama élt.
Nagyobbra nőtt a paprika meg a tök,
Illemtudó volt a szemtelen légy.
Hetekig takarított, két napig főzött,
A kapuban állva várta, hogy jöttök.
Hát most nézd mennyi a légy!
Bütyök. Most nézd!

Kevés a jó vers

Oly kevés a jó vers, amit söralátétekre
írva, egy-egy kiskocsmá asztalán hagyok.
Anyám, sokat ittam, megint részeg
vagyok. Védtelen gyermek, felnőtt
szép fiad, haza tántorog újra s újra.
Még mindig hozzád! Mert ha te teszed
arcomra fáradt kezedet, talán jó leszek,
dolgos és szerény. Így alszok el csendben
és hangtalan, az álom tenyerén.

Lassan cammogó medve

Jönnek sorjában a hideg telek,
zárójelentések hullnak,
zizegő falevelek.
Végül úgyis összeroppantja
testemet a Mindenség,
úgy látom magamat, mint
lassan cammogó medvét.